Η διαβίωση στο ρετιρέ μιας πολυκατοικίας μπορεί να είναι ένα από τα μυστικά μιας μακράς και υγιούς ζωής, αναφέρουν επιστήμονες από το Πανεπιστήμιο της Βέρνης, στην Ελβετία. Όπως διαπίστωσαν, όσο πιο ψηλά από την επιφάνεια της γης ζει κάποιος, τόσο μειώνεται ο κίνδυνος να χάσει τη ζωή του από μια σειρά σοβαρών νοσημάτων. Έτσι, όσοι ζουν από τον όγδοο όροφο και πάνω έχουν κατά 40% λιγότερες πιθανότητες να πεθάνουν από σοβαρή πνευμονοπάθεια σε σύγκριση με όσους ζουν στο ισόγειο, καθώς και κατά 35% λιγότερες πιθανότητες θανάτου από καρδιοπάθεια και κατά 22% λιγότερες πιθανότητες να πεθάνουν από καρκίνο. Η μοναδική αιτία θανάτου με την οποία συσχετίζεται εντονότερα η διαβίωση στους ψηλούς ορόφους είναι οι αυτοκτονίες: οι ένοικοι των ισογείων έχουν κατά 60% λιγότερες πιθανότητες να αυτοκτονήσουν με πτώση από ψηλά.

Τα ευρήματα αυτά, που δημοσιεύονται στην «Ευρωπαϊκή Επιθεώρηση Επιδημιολογίας» (EJE), προέρχονται από ανάλυση στοιχείων από 1,5 εκατομμύριο Ελβετούς που ζουν σε κτήρια με τέσσερις ή περισσότερους ορόφους. Οι ερευνητές αξιολόγησαν τα ποσοστά θνησιμότητας επειδή οι συνθήκες διαβίωσης αναγνωρίζονται ως παράγοντας που επηρεάζει πολύ την υγεία. Υπολογίζεται ότι ένας στους έξι Ευρωπαίους ζει σε κτήρια με πολλαπλούς ορόφους. Μεταξύ του 2000 και του 2008, καταγράφηκαν 142.390 θάνατοι μεταξύ των ενοίκων των μεγάλων πολυκατοικιών στην Ελβετία. Συνολικά, όσοι ζουν στο ισόγειο είχαν κατά 22% περισσότερες πιθανότητες να πεθάνουν σε σύγκριση με όσους ζουν από τον όγδοο όροφο και πάνω. Οι ερευνητές εκτιμούν ότι ρόλο-κλειδί στην συσχέτιση παίζει το ότι όσοι ζουν στο ισόγειο ή στους χαμηλούς ορόφους εκτίθενται σε πολύ περισσότερη ατμοσφαιρική ρύπανση και θόρυβο οχημάτων απ' ό,τι όσοι ζουν ψηλά. Είναι επίσης πιθανό να ασκεί προστατευτική δράση η καλύτερη οικονομική κατάσταση που έχουν όσοι ζουν σε διαμερίσματα ανώτερων ορόφων (η αξία και τα ενοίκια των σπιτιών αυξάνονται κατ' αναλογίαν με τον όροφο). Πάντως, προγενέστερη, ισπανική μελέτη είχε δείξει πως τα ρετιρέ έχουν ένα μειονέκτημα: είναι ό,τι χειρότερο για τους πάσχοντες από αλλεργική ρινίτιδα εξαιτίας της γύρης, διότι τα επίπεδά της τείνουν να είναι υψηλότερα όσο απομακρυνόμαστε από την επιφάνεια του εδάφους.